ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΠΕΡΩ

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

ΙΑ φορά κ' ἕναν καιρὸ ζοῦσε μιὰ βασίλισσα ἡ ὁποία ἔφερε ἄξαφνα στὸν κόσμο ἕνα παιδὶ τόσο ἄσχημο, ποὺ σχεδὸν δὲν ἔμοιαζε γιὰ ἄνθρωπος. Μιὰ μάγισσα ποὺ βρέθηκε σιμὰ στὴ βασίλισσα στὴν ὥρα τῆς γέννας της, παρηγόρησε τὴ βασίλισσα μὲ τὰ ἀκόλουθα λόγια :

— Μὴ στενοχωρεῖσαι, βασίλισσά μου πολυχρονεμένη· Ὅ,τι χάνει σ' ὡμορφιὰ τὸ παιδί σου τὸ κερδίζει σὲ γνάση. Γιατί ἡ γνώση του καὶ τὸ λογικό του θὰ εἶνε πολὺ μεγάλα.

Κι' ἀληθινά, μόλις ἄρχισε νὰ μιλᾶ τὸ παιδί, ἔλεγε πολλὰ ὡραῖα πράγματα μὲ τόση λογικότητα ποὺ ὅλοι τὸ ἐθαύμαζαν. Μὰ ξεχάσαμε νὰ ποῦμε ὅτι τὸ παιδὶ τῆς βασίλισσας ἦρθε στὸν κόσμο μὲ μιὰ μικρὴ φούντα ἀπὸ μαλλιὰ στὸ κεφάλι καὶ κανεὶς δὲν μποροῦσε νὰ ἐξηγήσῃ, τί τάχα νὰ ἦταν αὐτὸ τὸ σημάδι του.

Ὕστερ' ἀπὸ ὀχτὼ χρόνια ἡ βασίλισσα ἑνὸς γειτονικοῦ βασιλείου ἐγέννησε δυὸ κόρες. Ἡ πρώτη ἀπὸ αὐτὲς ἦταν ὡμορφότερη κι' ἀπὸ τὴν ἡμέρα ἀκόμη. Ἡ βασίλισσα ὅταν τὴν εἶδε πλάϊ της ἐκόντεψε νὰ τρελλαθῆ ἀπὸ τὴ χαρά της. Ἡ ἴδια δμως μάγισσα ποὺ ἐχάρισε τὴ μεγάλη ἐκείνη ἐξυπνάδα στὸ ἄσχημο βασιλόπουλο τῆς εἶπε :

— Βασίλισσά μου πολυχρονεμένη, εἶνε ἀλήθεια πῶς ἡ κόρη σου εἶνε ὡμορφότερη κι' ἀπ' τὴν ἡμέρα τὴν ἴδια. Ὅμως μὴ χαίρεσαι τόσο πολύ, γιατὶ ὅ,τι κερδίζει σ' ὡμορφιὰ τὸ παιδί σου τὸ χάνει σὲ γνάση.

Αὐτὰ τὰ λόγια ἐπίκραναν πολὺ τὴ βασίλισσα καὶ ἡ πίκρα της ἐμεγάλωσε περισσότερο, ὅταν ἐγνόρισε καὶ εἶδε τὴ δεύτερη κόρη της, ποὺ ἦνε τρομερὰ ἄσχημη. Ἀλλ' ἡ μάγισσα τὴν παρηγόρησε καὶ τῆς εἶπε πῶς ὅ,τι ἔχανε ἡ κόρη της αὐτὴ σὲ ὡμορφιὰ τὸ κερδίζε μὲ γνάση.

Ἡ βασίλισσα παρεκάλεσε τότε τὴ μάγισσα νὰ δώσῃ λίγη γνώση καὶ στὴν πρώτη της κόρη, ποὺ ἦτανε τόσο ὡμορφη. Ἐκεινη δμως δὲν εἶχε αὐτὴν τὴν δύναμη. Καὶ τῆς εἶπε πως αὐτὸ ποὺ μποροῦσε νὰ κάμῃ ἦταν νὰ τῆς δώσῃ τὸ χάρισμα νὰ κάνῃ ὡμορφον ὅποιον θὰ ἤθελε.

Ἔτειτα ἀπὸ μερικὰ χρόνια ὅλος ὁ κόσμος μιλοῦσε γιὰ τὴν ὡμορφιὰ τῆς μιᾶς καὶ γιὰ τὴ γνωση τῆς ἄλλης βασιλοπούλας. Μὰ καὶ τὰ ἐλαττωματά τους ἐμεγάλωναν μέρα μὲ τὴν ἡμέρα, ἡ κουταμάρα καὶ ἡ ἀδεξιότητα τῆς πρωτης καὶ ἡ ἀσχημιὰ τῆς δεύτερης. Ἡ ὡμορφη βασιλοπούλα πρὸ πάντων ἐπικρεινότανε πολὺ γιὰ τὸ ἐλάττωμά της καὶ μιὰ μέρα ἐβγῆκε στὸ δάσος γιὰ νὰ κλάψῃ ἐκεῖ μονάχη τὴ μοῖρα της.

Ἔξαφνα δμως εἶδε νἄρχεται πρὸς τὸ μέρος της ἕνα μικροκαμωμένο ἀνθρωπάκο, πολὺ ἄσχημον ἀλλὰ ντυμένον μὲ τὴ μεγαλείτερη μεγαλοπρέπεια. Ἦταν τὸ ἄσχημο βασιλόπουλο, ὁ Ρικὲ—ὅπως τὸν ἔλεγαν—ποὺ εἶχε ἀκούσει νὰ μιλοῦν γιὰ τὴν ὡμορφιὰ της καὶ ξεκίνησε ἀπ' τὸ βασίλειο τοῦ πατέρα του γιὰ νὰ τὴ δῆ καὶ νὰ τῆς μιλήσῃ. Ἐχάρηκε πολὺ ποὺ τὴ βρῆκε ἔτσι μονάχη, ὅταν δμως τὴν εἶδε μελαγχολικὴ καὶ πικραμένη τὴν ἐρώτησε τί ἦταν αὐτὸ ποὺ τὴν ἔθλιβε τόσο πολύ. Ἡ βασιλοπούλα τοῦ ἐφανέρωσε τὸν καϋμό της.

— Ἂν αὐτὸ εἶνε ποὺ σὲ στενοχωρεῖ, ὡραία μου βασιλοπούλα, τῆς εἶπε τότε ὁ Ρικέ, ἐγὼ μπορῶ πολὺ εὔκολα νὰ σοῦ ξαναδώσω τὴ χαρά.

— Μὰ πῶς θὰ τὸ κάμῃς αὐτό ; τὸν ἐρώτησε μὲ ἀπορία ἡ ὡμορφη βασιλοπούλα.

— Μιὰ μάγισσα, τῆς εἶπε ὁ Ρικέ, μοῦ ἔδωσε τὴ δύναμη νὰ κάμνω ἕξυπνο καὶ λογικὸ τὸ πιὸ ἀγαπημένο μου πρόσωπο. Αὐτὸ λοιπὸν θὰ κάμω γιὰ σένα, ἐπειδὴ σ' ἀγαπῶ περισσοτερο ἀπὸ κᾶθε ἄλλον στὸν κόσμο. Μιὰ χάρη μονάχα θὰ σοῦ ζητοῦσα : νὰ θελήσῃς νὰ γίνῃς γυναίκα μου.

— Σύμφωνοι, εἶπε χαρούμενη ἡ βασιλοπούλα. Δῶσε μου τὴ γνώση ποὺ μοῦ λείπει καὶ μετὰ ἕνα χρόνο σὰν κι' αὐτὴν ἐδῶ τὴ μέρα σοῦ ὑπόσχομαι νὰ γίνω γυναίκα σου.

Ὅταν ἡ βασιλοπούλα ἐγύρισε στὸ παλάτι τοῦ πατέρα της, ἦταν ἐντελῶς ἀλλαγμένη. Ὅσες ἀνοησίες τὴν ἄκουγαν ἄλλοτε νὰ λέῃ, τόσα σοφὰ λόγια ἔβγαιναν τώρα ἀπὸ τὸ στόμα της. Ὀλόκληρο τὸ παλάτι ἐχάρηκε πολὺ γι' αὐτό, καὶ μονάχα ἡ μικρότερη βασιλοπούλα ἐπειράχτηκε πολὺ γιατὶ τώρα πειὰ καταλάβαινε πόσο ἤταν τωπεινὴ ἐμπρὸς στὴν ἀδελφή της ποὺ ἦταν καὶ ὡραία καὶ ἔξυπνη καὶ λογικὴ μαζύ.

Σ' αὐτὸ τὸ ἀναμεταξὺ ἡ εἴδηση γιὰ τὴν ἀλλαγὴ ποὺ εἶχε γίνῃ στὴν ὡμορφη βασιλοπούλα διαδόθηκε παντοῦ. Καὶ ὅλοι οἱ νεαροὶ πρίγκηπες ἀπὸ τὰ γειτονικὰ βασίλεια ἔκαναν ὅ,τι μποροῦσαν γιὰ νὰ προκαλέσουν τὴν προσοχή της καὶ ἔτρεχαν νὰ τὴ ζητήσουν γιὰ γυναῖκα τους. Ἐκείνη δμως τοὺς εὕρισκε ὅλους κουτοὺς καὶ δὲν ἐδεχότανε κανενὸς τὴν πρόταση. Στὸ τέλος ἦρθε καὶ ἕνα τόσο ἰσχυρό, τόσο πλούσιο, τόσο ἕξυπνο καὶ τόσο ὡμορφο βασιλόπουλο, ὥστε ἡ καρδιὰ τῆς βασιλοπούλας ἐλύγισε γι' αὐτό. Ὁ βασιλιᾶς πατέρας της τὸ κατάλοβε. Τὴν φώναξε λοιπὸν καὶ τῆς εἶπε πῶς ἦταν ἐλεύθερη ν'ἀποφασίσῃ. Ἀλλ' ὅσο ἔξυπνη καὶ λογικὴ εἶνε μιὰ γυναίκα, τόσο πιὸ δύσκολα παίρνει ἀπόφαση σὲ παρόμοιες περιπτώσεις καὶ ἡ βασιλοπούλα ἐζήτησε ἀπὸ τὸν πατέρα της νὰ τὴν ἀφήσῃ λίγον καιρὸ νὰ σκεφθῆ.

Μιὰ μέρα ἡ βασιλοπούλα ἐπῆγε νὰ κάμῃ τὸν περίπατό της στὸ ἴδιο δάσος, ὅπου εἶχε συναντήσῃ τὴν ἄλλη φορὰ τὸ Ρικέ. Καὶ ἐνῶ περπατοῦσε βυθισμένη σὲ σκέψεις γιὰ τὴν πρόταση ποὺ τῆς εἶχε κάμῃ ὁ πατέρας της, ἄκουσε ἐξαφνα ἕνα ὑπόκωφο θόρυβο κάτω ἀπὸ τὰ πόδια της, σάμπως πολλοὶ ἄνθρωποι μαζὺ νὰ περπατοῦσαν ἐκεῖ, στὰ βάθη τῆς γῆς. Ἔδωσε λοιπὸν προσοχὴ καὶ ἄκουσε μερικὲς φωνές : «Φέρε μου αὐτὴ τὴ χύτρα», ἔλεγε κάποιος. «Δῶσε μου αὐτὴ τὴ σχάρα», ἔλεγε ἕνας ἄλλος. «Βάλε ξύλα στὴ φωτιά», ἔλεγε ἕνας τρίτος.

Τὴν ἴδια δμως στιγμὴ ἡ γῆς ἄνοιξε καὶ τότε ἡ βασιλοπούλα εἶδε ἐκεῖ κάτω μιὰ μεγάλη κουζίνα, γεμάτη ἀπὸ μαγείρους καὶ παραμαγείρους ποὺ ἑτοίμαζαν βιαστικὰ ἕνα πλούσιο γεῦμα. Ἀπόρησε πολὺ γι' αὐτὰ ποὺ ἔβλεπε καὶ ἐρώτησε τοὺς μαγείρους γιὰ ποιὸν ἦταν αὐτὰ τὰ ὡραῖα φαγητὰ ποὺ ἑτοίμαζαν.

— Εἶνε γιὰ τοὺς γάμους τοῦ πρίγκηπος Ρικέ, τῆς ἀποκρίθηκαν ἐκεῖνοι. Τὸ βασιλόπουλό μας παντρεύεται σῦριο.

Ἡ βασιλοπούλα ἀπόρησε τώρα περισσότερο μ' αὐτὰ ποὺ ἄκουε. Καὶ ἔξαφνα θυμήθηκε τὴν ὑπόσχεση ποὺ εἶχε δώσῃ στὸ ἄσχημο βασιλόπουλο ποὺ τῆς ἐχάρισε τὴ γνώση ἀκριβῶς πρὶν ἕνα χρόνο στὸ ἴδιο μέρος. Θέλησε τότε νὰ φύγῃ ἀπ' ἐκεῖ, δὲν ἔκαμε δμως οὔτε τριάντα βήματα καὶ ὁ Ρικὲ παρουσιάστηκε μπροστά της, ντυμένος σὰν πρίγκηπας ποὺ πρόκειται νὰ παντρευθῆ.

— Βλέπεις, ὡραία μου βασιλοπούλο, τῆς εἶπε, πῶς ἐστάθηκα πιστὸς στὴν ὑπόσχεσή μου. Εἶμαι βέβαιος ὅτι καὶ σὺ ἔρχεσαι ἐδῶ γιὰ νὰ ἐκτελέσῃς ἐκεῖνο ποὺ μοῦ ὑποσχέθηκες.

— Βασιλόπουλό μου, τοῦ ἀποκρίθηκε ἐκείνη, ὁμολογῶ πῶς δὲν ἐπῆρα ἀκόμα τὴν ἀπόφασή μου γι' αὐτὸ ποὺ σοῦ ὑποσχέθηκα. Θαρρῶ δμως πῶς καὶ ἂν ποτὲ τὴν πορω, δὲ θὰ εἶνε τέτοια ποὺ τὴν θέλεις.

— Δὲν σὲ καταλαβαίνω, ὡραία μου βασιλοπούλα, τῆς εἶπε ὁ Ρικὲ πειραγμένος.

— Πρέπει νὰ μὲ καταλάβῃς, ἀποκρίθηκε ἐκείνη. Πῶς μπορῶ τώρα, ποὺ ἔχω τὴ γνάση ποὺ μοῦ ἔχάρισες, νὰ πάρω μιὰν ἀπόφαση ποὺ ἐδυσκολεύθηκα νὰ τὴν πάρω πέρασυ ἀκόμα ὅταν ἤμουνα τόσο κουτή ; Ἔκαμες πολὺ ἄσχημα νὰ μοῦ πάρῃς τὴν κουταμάρα μου καὶ νὰ μὲ κάνῃς νὰ βλέπω καθαρώτερα τὰ πράγματα καὶ τοὺς ἀνθρωπούς.

— Καταλαβαίνω, εἶπε πικρσμένος ὁ Ρικέ. Εἶμαι πολὺ ἄσχημος καὶ γι' αὐτὸ μοῦ τὰ λές αὐτά, ὡμορφή μου βασιλοπούλα. Μπορεῖς δμως, ἂν θέλῃς νὰ μὲ κάνῃς, νὰ ἐυτιχισμένο. Γιατὶ ξέρω πῶς ἔχεις τὴ δύναμη νὰ μοῦ δώσῃς τὴν ὡμορφιὰ ποὺ μοῦ λείπει.

Ἡ βασιλοπούλα ἀπόρησε πολὺ ὅταν ἄκουσε αὐτὰ τὰ λόγια. Γιατὶ κανένας ἴσαμε τότε δὲν τῆς εἶχε φανερώσει τὸ μεγάλο χάρισμα ποὺ τῆς ἔκαμε ἡ καλὴ ἡ μάγισσα.

—Γιὰ νὰ γίνῃ δμως αὐτό,ἐξηκολούθησε ὁ Ρικέ,πρέπει νὰ μ'ἀγαπήσῃς πολύ.Γιατὶ μονάχα μὲ τὴν ἀγάπησου θὰ φανερωθῆ ἡ δύναμή σου.

— Ἂν εἶνε ἔτσι ὅπως τὸ λές, βασιλόπουλό μου, τοῦ εἶπε, εὔγομαι μὲ ὅλη μου τὴν καρδιὰ νὰ γίνῃς τὸ ὡμορφότερο βασιλόπουλο στὸν κόσμο !

Μόλις ἡ βασιλοπούλα ἐπρόφερε αὐτὰ τὰ λόγια, ὁ Ρικὲ ἐφάνηκε μπροστά της ἀγνώριστος Εἶχε γίνῃ ἕνας ὡραιότατος πρίγκηπας...

Λένε τώρα μερικοὶ ὅτι ὄχι τὰ μάγια τῆς καλῆς μάγισσας, ἀλλὰ ἡ ἀγάπη μονάχα ἔκαμε αὐτὴ τὴ μετσμόρφωση. Λένε πῶς ἡ βασιλοπούλα, ἐσκέφθηκε πολὺ καὶ κατάλαβε τὴν καλὴ καρδιὰ καὶ τὴν εὐγενικὴ ψυχὴ τοῦ Ρικὲ καὶ ἐθαύμασε τὸ πνεῦμα του, τόσο πολύ, ὥστε δὲν ἔβλεπε πειὰ τὴν ἀσχήμια του. Καὶ ἔτσι ἡ καμπούρα του τῆς ἐφαινότανε τώρα σὰν τὸ σκύψιμο ἐκεῖνο τῆς ράχης, ποὺ ἔχουν ὅλοι οἱ σοφοὶ ἄνθρωποι καὶ ἐνῶ ἴσαμε τότε ἔβλεπε πῶς τὸ βασιλόπουλο ἐκούτσαινε φοβερά, τώρα ἔβρισκε πῶς στὸ βάδισμά του ἐλύγιζε μονάχα ἐλαφρὰ τὸ σῶμα του, πρᾶγμα π ὺ τὸν παρουσίαζε πιὸ γοητευτικὸ ἐμπρὸς στὰ μάτια της.

Ὅπως κι' ἂν ἔχῃ τὸ πρᾶγμα, ἡ βασιλοπούλα ὑποσχέθηκε ἀμέσως πῶς θὰ γινότανε γυναίκα του καὶ ἔτρεξε νὰ πάρῃ τὴν ἄδεια τοῦ πατέρα της. Ὁ βασιλιᾶς εἶδε πόση ἀγάπη καὶ πόση ἐκτίμηση εἶχε ἡ κόρη του γιὰ τὸ Ρικέ, τὸν ἤξερε κι' αὐτὸν γιὰ πολὺ ἔξυπνο καὶ φρόνιμο πρίγκηπα, καὶ ἐδεχθῆκε ἀμέσως νὰ τὸν κάμῃ γαμβρό του. Καὶ ἔτσι τὴν ἄλλη μέρα κιόλας ἔγιναν οἱ γάμοι τους, ὅπως ὁ Ρικὲ τὸ εἶχε προβλέψῃ καὶ σύμφωνα μὲ τὶς διαταγὲς ποὺ εἶχε δώσει ἀπὸ προτήτερα.

Ὅλα δηλαδὴ στὸν κόσμο εἶνε ὡμορφα, ὁρκεῖ κανεὶς νὰ τ' ἀγαπάτι. Καὶ κανεὶς δὲν φαίνεται κουτὸς στὰ μάτια τῆς ἀγάπης...
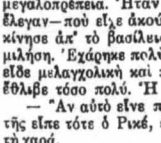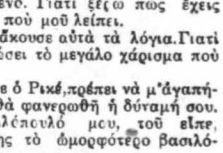
ΠΕΡΩ